

**ת"פ 48173/12 - שאker אלריאט, אמר אבו חמאד נגד מדינת
ישראל - פמ"ד**

בית משפט השלום בבא ר שבע

ת"פ 48173-12-13 מדינת ישראל נ' אלריאט ואח'
תיק חיזוני: פמ"ד 6733/13

בפני כב' השופט ד"ר יובל ליבדרו
העוטרים:
1. שאker אלריאט 2. אמר אבו חמאד ע"י ב"כ ע"ה
עמית בר טוב וצביקה פורר
נגד
המשיבה:
מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ ע"ד ציון קין

החלטה

1. בפני העירה לגילוי ראייה חסואה בהתאם לסעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א - 1971, לפיה מתבקש בית המשפט להורות על הסרת חיסיון שהוטל ביחס למועד מסירת ידיעה מודיעינית זהות מסר הידיעה שנמסרה בתיק. כן נתבקש הסרת חיסיון מנתן תקשורת לרבות הנtan ותוצריו.
2. בהתאם לטעות החיסיון, אשר נחתמה על ידי השר לביטחון פנים ביום 15.1.2014, הרי שבין היתר: "כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלוות זהות האדם אשר מסר את המידע המתווך בדו"ח ידיעה מס' 0322-13 לרבנות מועד מסירת המידע; כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלוות מהותו של נתון תקשורת המסומן א' המופיע בבקשת ובהחלטה למתן צו לקבלת נתוני תקשורת מס' 13/08-5569 לרבנות פרטי הנtan ותוצריו. גילוי מידע זה או מסירתו יש בהם כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב באשר הם עלולים: לסכן שלומם של בני אדם; לפגוע בשיטת הפעולה של הציבור עם המשטרה; לחשוף שיטות עבודה ודרכי פעולה של המשטרה ולפגוע בעילות פועלותיה"
3. העירה קשורה בכתב אישום אשר הוגש כנגד העוטרים שעיקרו עבירות מס בגין הכנסה שלא דוחה לרשות המיסים וכן עבירות של שיבוש הליכי משפט, הדחה בחקירה וUBEIROT_NOSPOFOT.
4. בעירה שהגינו ב"כ העוטרים טענו העוטרים כי יש להסיר את החיסיון בכל הקשור לזהות מסר הידיעה המודיעינית לרבות מועד מסירתה. ב"כ העוטרים טענו כי בתאריך 21.5.2013 נשלחה למל"ל בקשה לקבלת מידע על משפטו של העוטר 1 בשל חקירת חילוט סמייה בעניינו של העוטר 1. בתאריך 26.7.2013 ניתן צו חיפוש בבית העוטר 1, בהתאם לידיעה מודיעינית שבעניינה ניתן החיסיון, הקובעת כי

עמוד 1

הუותר 1 מחזיק ברשותו אקדח ללא רשות. עותר 1 טוען כי מעולם לא היה ברשותו אקדח. בתאריך 31.7.2013 נערך חיפוש בבתו של העותר 1. במהלך החיפוש ובאמצעות המכונה טלפונית מצד ג' לכוחות שערכו את החיפוש, שברו המכונות את רצפת מחסן הבית ומצאו סכום כסף בסך 1,750,000 ₪. בתאריך 15.1.2014 ניתנה תעודה חיסין על הידיעה המודיעינית, על זהות מוסרה ועל התאריך בה נמסרה.

ב"כ העותרים טוענו כי מעובדות אלו עולה חשש כי מדובר בראיה בדודה שנועדה לאפשר למשטרה לעורר חיפוש בבתו של העותר 1 וזאת לשם חקירת החילוט המתקיים בעניינו. ב"כ העותרים טוענו כי נסיבות החיפוש הגובלות באই חוקיות לרבות המכונות על ידי צד ג' מעליה אף היא חשש למטרת האמיתית של צו החיפוש. ב"כ העותרים הוסיף כי עולה חשש שהמשטרה הטעה את בית המשפט באשר למטרתו האמיתית של החיפוש.

ב"כ העותרים טוענו בעתרתם כי הראייה החסוכה היא שורש ההליך שנפתח בעניינו של העותר 1 ובludeיה לא הייתה הצדק לחיפוש בבתו. ב"כ העותרים טוענו כי הראייה החסוכה מהותית להגנת העותרים והוא בעל פוטנציאלי ראוי גבוה שכן בכוחה ליצור ספק בחוקיות פעולות המשטרה והראיות שהושגו. עוד טוענו ב"כ העותרים כי חקירת מוסר הידיעה וחשיפת התאריך בו היא ניתנה יש בהן כדי להפריך את טענות השקרית והمفוגרתת של מוסר הידיעה ולהשופך לכואורה את הקונניה שנרכמה בין המשטרה למוסר הידיעה.

ב"כ העותרים טוענו לעניין נתון התקורת המסומן א' כי הם דורשים הבירה במה מדובר.

בדיוון שנערך במעמד שני הצדדים הוסיף ב"כ העותרים כי מוסר הידיעה מסר ידיעה שקרים וכי למעשה הוא מודע לכך כי מקור הכספי הוא בכיסי ירושה של העותרים. עוד טוענו ב"כ העותרים כי חקירותו של מוסר הידיעה יכולה לשפוך אור ולתמוך בטענת עותר 1 כי מקור הכספי הוא בירושה. ב"כ העותרים טוענו כי המשטרה הונתה את השופט שנטן את צו החיפוש ובאמתלה שהם מתחפשים נסק למעשה הלכו לחפש כספים שישיכים לחקירת החילוט.

לאחר הדיון המשלים במעמד שני הצדדים, הסתפקו ב"כ העותרים בתשובת ב"כ המשיבה שהבהירה את משמעות החיסין של נתון התקורת המסומן א' וכן כר' זנחו טענותם בגין ריכיב זה של העתירה.

לאחר הדיון במעמד שני הצדדים קיימי דיון במעמד צד אחד בלשכתו בnochot ב"כ המשיבה, עו"ד קין וקצין המודיעין הרלוונטי. בדיון זה הוצאה לי הידיעה המודיעינית החסוכה. בדיון זה שאלתי את שני נציגי המבקרת מספר שאלות הבהירה. פרוטוקול בן 3 עמודים המתעד דיון זה הוכנס למעטפה סגורה שהועברה לכסתת בית המשפט.

לאחר שבחןתי את החומר החסוי, העתירה והאסמכתאות המשפטיות השונות, כמו גם את טענות ותשובות הצדדים, אני סבור כי אין מקום לקבל את העתירה בכפוף למה שיפורט להלן.

המצב המשפטי:

סעיף 45 לפקודת הראיות מהוות את נקודת המוצא לדיוון בעתירה זו. בהתאם לסעיף 45 לפקודת הראיות הרי ש:

עמוד 2

"חישון לטובת הציבור"

אין אדם חייב למסור ובית המשפט לא יכול, ראייה, אם שר הביע דעתו, בטעונה חתומה بيדו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלוותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלוותה"

9. בב"ש 838/84 **LIBANI AND CO. LTD. V. STATE OF ISRAEL**, פ"ד"י ל"ח (3) 738, ניתח בית המשפט העליון את מושਮות התייבה "עשיית צדק" המוזכרת בסעיף 45 הנ"ל בהאי לישנא:

"... 'עשיית צדק' בהקשר זה מושמאותה ניהול הליך פלילי הוגן, שיש בו כדי לחסוך את האמת ולא לגרום לעיוות דין לאוותו נאשם ספציפי העומד לדין. על כן, אם חומר החקירה אשר לגבי חל החישון, חיוני הוא להגנת הנאשם, כי אז, בוודאי, הצדorus את גילויו, ושיקול זה עדיף על פני כל שיקול ביטחוני אפשרי .... אם הראיה אינה כה חיונית ... היא עשויה להשפיע בצורה מסוימת על מיהימנות הנאשם או העדים, היא עשויה לשמש תמיכה, עשויה להטיר ספק או ליצור ספק ... במצב דברים זה יש לבחון את חשיבותה היחסית...'."

בבש"פ 1924/93 **GRIENBERG V. STATE OF ISRAEL**, פ"ד"י מ"ז (4) 769, הוסיף בית המשפט העליון כי:

"בקביעת הצורך לגלוותה לשם עשיית צדק יש לבחון את נסיבותו של כל משפט ומשפט. הבדיקה היא מטבעה אינדיידואלית וספקטיבית. יש לבחון את שدة המחלוקת שבין הטענה לבין הנאשם וכן את מיקומה של הראיה וחשיבותה היחסית בשدة זה ...".

התוצאות נוספות שממצאת להפנות אליה במסגרת החלטה זו, ניתנה בע"פ 621/01 **STATE OF ISRAEL V. CHMADAN**, פ"ד"י נה (2) 823:

"בית המשפט יכיר באשר לחווניותה של עדות חסונה להגנת הנאשם, לפי השאלה, האם בעדות זו מצוי פוטנציאל ראוי שעשוי - על-פי קנה מידה אובייקטיבי - לעורר ספק סביר באשמהו ...".

מן הכלל אל הפרט:

10. לאחר שבחןתי את החומר החסוי לא מצאתי בסיס לטענת "הكونספירציה" אותה העלו ב"כ העותרים. כמו

כן לא מצאתי כי יש בחשיפת פרטי מוסר הידיעה המודיעינית והתאריך המדויק של מסירת הידיעה "פוטנציאלי ראייתי" אשר יכול לשיער להגנת העותרים. מנגד מצאתי כי חשיפת הראה יש בה כדי לפגוע בעניין ציבוררי באשר היא עלולה לסקן ח"י אדם ולפגוע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה. לא מצאתי במסגרת דיןית זו להידרש לטענת חוקיות החיפוש והhaftיפה.

.11. יחד עם האמור לעיל, ונוכח עמדת המשיבה בדיון במעמד צד אחד, אני מוצא למסור לעותרים כי הידיעה המודיעינית נמסרה במהלך חודש יולי 2013.

ניתנה היום, כ"ח אב תשע"ד, 24 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.